

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 12 d.*

„Vartotojų apsauga — Teiginiai apie maisto produktų sveikumą — Reglamentas (ES) Nr. 432/2012 —
Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti
igyvendinimo priemonių — Tiesioginė sąsaja — Priimtinumas — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 —
Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Teiginių apie sveikumą registras“

Byloje T-334/12

Plantavis GmbH, įsteigta Berlyne (Vokietija),

**NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von
Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV**, įsteigta Lauderte (Vokietija),

atstovaujamos advokato T. Büttner,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Pignataro-Nolin ir S. Grünheid,

ir

Europos maisto saugos tarnybą (EFSA), atstovaujamą D. Detken, padedamo advokatų R. Van der
Hout ir A. Köhler,

atsakovės,

palaikomas

Europos Parlamento, atstovaujamo J. Rodrigues ir P. Schonard,

Komisijos pusėje įstojusios į bylą šalies,

ir

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Simm ir I. Šulce,

Komisijos ir EFSA pusėje įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9), ir, antra, 2012 m. gegužės 16 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 432/2012 dėl tam tikrų leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašo sudarymo (OL L 136, p. 1), taip pat Komisijos interneto svetainėje paskelbtą Teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą registrą

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro M. Kancheva (pranešėja), einanti kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai C. Wetter ir E. Bieliūnas,

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. spalio 23 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. Ieškovės, *Plantavis GmbH* ir *NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV*, yra įsteigtos Vokietijoje ir yra atitinkamai įmonė, kuri gamina maisto papildus ir dietinius maisto produktus ir prekiauja jais Europos rinkoje, ir profesinė asociacija, kuri atstovauja tokios rūšies veiklą vykdančių įmonių interesams. Ant savo produktų etikečių ir juos reklamuodamos jos nuolat vartoja teiginius apie sveikumą.
2. Po to, kai buvo priimtas 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9), siekiamos dalyvauti šio reglamento 13 straipsnio 1–3 dalyse numatytoje leidimų suteikimo procedūroje, ieškovės pateikė valstybės narės, kurioje jos įsteigtos, valdžios institucijoms teiginius apie sveikumą. Taigi Europos Bendrijų Komisija pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalį iš valstybių narių gavo iš viso apie 44 000 teiginių apie sveikumą. Šiomis aplinkybėmis buvo sudarytas konsoliduotas sąrašas, kuriame pateikti visi valstybių narių perduoti teiginiai apie sveikumą, kuriuo siekiama vengti dubliavimosi ir pasikartojimų ir įdiegta kodifikavimo sistema, kuria, [Komisijos] nuomone, siekiama užtikrinti darnų nacionalinių sąrašų tvarkymą ir šių teiginių identifikavimą naudojant „ID“ numerius.
3. 2008 m. liepos 24 d. Komisija pateikė Europos maisto saugos tarnybai (EFSA) oficialų prašymą pateikti mokslinę nuomonę pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalį. Taip pat Komisija perdavė EFSA pirmąją konsoliduoto sąrašo dalį. Kitos konsoliduoto sąrašo dalys buvo persiųstos 2008 m. lapkričio ir gruodžio mėn. po konsultacijų su valstybėmis narėmis, o 2010 m. kovo mėn. buvo išsiųstas papildomas raštas, kuriame nurodyta, jog iš viso turi būti išnagrinėti 4 637 teiginiai apie sveikumą.
4. 2009 m. spalio mėn. ir 2011 m. liepos mėn. EFSA atliko Komisijos pateiktų teiginių apie sveikumą mokslinį vertinimą.
5. 2012 m. gegužės 16 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalį Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 432/2012 dėl tam tikrų leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašo sudarymo (OL L 136, p. 1). Šiame reglamente ji patvirtino dalinį sąrašą, apimantį 222 teiginius apie sveikumą,

kurie atitinka 497 konsoliduoto sąrašo įrašus, dėl kurių EFSA iš esmės padarė išvadą, kad, remiantis pateiktais duomenimis, galima nustatyti priežastinį ryšį tarp maisto produktų kategorijos, maisto produkto ar vienos iš jo sudedamųjų dalių ir deklaruojamo poveikio (toliau – leidžiamų vartoti teiginių sąrašas). Šie teiginiai ir kiti atmesti teiginiai buvo taip pat pagal Reglamento Nr. 1924/2006 20 straipsnio 2 dalies c ir d punktus įrašyti į Komisijos sukurto Sąjungos teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą registrą. Be to, Komisija nustatė, kad Reglamentas Nr. 432/2012 turėtų būti pradėtas taikyti po šešių mėnesių nuo jo įsigaliojimo datos, t. y. nuo 2012 m. gruodžio 14 d., siekiant sudaryti galimybę subjektams, vykdančioms veiklą maisto sektoriuje, prisitaikyti prie jo reikalavimų, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalyje numatytą draudimą prekiauti.

- 6 Tą pačią dieną Komisija sudarė sąrašą, apimantį daugiau nei 2 000 teiginių, kurių EFSA dar neįvertino arba dėl kurių ji pati dar nepateikė savo nuomonės, ir paskelbė šį sąrašą savo interneto svetainėje. Komisijos nuomone, šie teiginiai apie sveikumą, kurie susiję visų pirma su augalų ar vaistažolių medžiagų, vadinamųjų botaninių medžiagų, poveikiu, dar galutinai nepatvirtinti, todėl gali būti toliau vartojami remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnio 5 ir 6 dalyse numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 7 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. liepos 25 d.
- 8 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. spalio 25 d., Europos Sąjungos Taryba pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos ir EFSA reikalavimų.
- 9 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. lapkričio 16 d., Europos Parlamentas paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 10 2013 m. sausio 15 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus leisti įstoti į bylą.
- 11 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 12 Kadangi aštuntosios kolegijos pirmininkas negalėjo dalyvauti nagrinėjant bylą, Bendrojo Teismo pirmininkas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 6 straipsnyje numatytą tvarką vietoj jo paskyrė pirmąjį teisėją ir pagal Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį vietoj trūkstamo teisėjo į kolegiją paskyrė antrąjį teisėją.
- 13 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė ieškovių, pirma, pateikti su jomis susijusių teiginių apie sveikumą sąrašą ir aiškiai nurodyti šių teiginių statusą, t. y. ar buvo leista juos vartoti, ar jie buvo atmesti, ar dar galutinai nepatvirtinti po to, kai buvo priimtas Reglamentas Nr. 432/2012, antra, konkrečiai nurodyti aktus ir šių aktų nuostatas, dėl kurių jos teikia ieškinius dėl panaikinimo, ir, trečia, patikslinti, kurie jų ieškiniuose pateikti prašymai yra pagrindiniai, o kurie – antraeiliai. Be to, Bendrasis Teismas paprašė šalių nurodyti, ar, jų nuomone, Reglamentas Nr. 432/2012 yra reglamentuojamojo pobūdžio aktas, kuris yra tiesiogiai su ieškovėmis susijęs ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, kaip tai suprantama SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju. Šalys per nustatytą terminą įvykdė šiuos prašymus.
- 14 Per 2014 m. spalio 23 d. teismo posėdį išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

- 15 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo panaikinti Reglamente Nr. 1924/2006, taikomame kartu su Reglamentu Nr. 432/2012 ir Komisijos interneto svetainėje paskelbtu teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą registru (toliau – leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registras), numatytus draudimus ir EFSA atliktus teiginių apie maistingumą ir sveikumą įvertinimus, kuriais remiasi Komisija.
- 16 Komisija ir EFSA Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba, jei pirmasis prašymas netenkinamas, kaip nepagrįstą;
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 17 Pirmiausia reikia nurodyti, kad, atsakydamos į vieną iš taikant procedūros organizavimo priemones joms pateiktų klausimų, ieškovės, viena vertus, Bendrajam Teismui patikslino, kad jų pagrindinis pagal SESV 263 straipsnį pateiktas prašymas susijęs su Reglamento Nr. 432/2012 panaikinimu. Kita vertus, jos nurodė, kad pagal SESV 277 straipsnį jos pateikė atskirą prašymą pripažinti Reglamentą Nr. 1924/2006 netaikytinu, remdamosi reikalavimų dėl panaikinimo pagrindais. Be to, savo rašytiniuose dokumentuose ieškovės prašė panaikinti leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registrą ir EFSA atliktus teiginių apie maistingumą ir sveikumą įvertinimus, kuriais remiasi Komisija. Todėl šiuos tris prašymus reikia nagrinėti atskirai.

Dėl prašymo panaikinti Reglamentą Nr. 432/2012

- 18 Nors Tarybos ir Parlamento palaikoma Komisija ir EFSA oficialiai nesirėmė nepriimtiniu grindžiamu prieštaravimu pagal Procedūros reglamento 114 straipsnį, jos teigė, kad prašymas panaikinti Reglamentą Nr. 432/2012 yra nepriimtinas. Visų pirma, anot jų, net darant prielaidą, kad Reglamentas Nr. 432/2012 yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, ieškovės neįrodė, jog šis reglamentas su jomis tiesiogiai susijęs. EFSA pridūrė, kad bet kuriuo atveju minėtas prašymas dėl panaikinimo turi būti atmestas, kiek jis su ja susijęs, nes Reglamentą Nr. 432/2012 priėmė tik Komisija.
- 19 Ieškovės ginčija Komisijos ir EFSA argumentus dėl ieškinio nepriimtumo. Visų pirma jos teigia, kad Reglamentas Nr. 432/2012 yra reglamentuojamojo pobūdžio aktas, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių. Be to, jos tvirtina, kad pagal teismo praktiką šis reglamentas yra su jomis tiesiogiai susijęs, nes, pirma, jis daro tiesioginį poveikį jų teisei padėčiai, ir antra, jis nepalieka jokios diskrecijos jį įgyvendinti turintiems adresatams.
- 20 Pirmiausia Bendrasis Teismas nurodo, kad, kaip teisingai teigia EFSA, prašymas panaikinti Reglamentą Nr. 432/2012 turi būti pripažintas nepriimtiniu, kiek šis prašymas susijęs su šia institucija, nes ji nėra ginčijamo akto autorė. Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, jog būtent Komisija pasikonsultavusi su EFSA pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą patvirtino leidžiamų vartoti teiginių sąrašą ir visas sąlygas, kurios keliamos norint vartoti šiuos teiginius. Tokiomis aplinkybėmis šis prašymas dėl panaikinimo turi būti laikomas pateiktu tik kiek tai susiję su Komisija.
- 21 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali šio straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie tiesiogiai su juo susiję ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių.

- 22 Nagrinėjamoje byloje neginčijama, kad Reglamentas Nr. 432/2012 nebuvo adresuotas ieškovėms, taigi jis nėra joms skirtas. Tokiomis aplinkybėmis pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą ieškovės gali pateikti ieškinį dėl šio akto panaikinimo tik jeigu jis yra reglamentuojamojo pobūdžio aktas, tiesiogiai su jomis susijęs, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, arba jeigu jis tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs.
- 23 Taigi, pirmiausia reikia patikrinti, ar ginčijamas reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio aktas, kaip jis suprantamas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju.
- 24 Pagal teismo praktiką sąvoka „reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas“ turi būti suprantama kaip reiškianti visuotinai taikomus aktus, išskyrus teisėkūros procedūra priimtus aktus (2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, Rink., EU:C:2013:625, 60 punktas).
- 25 Šioje byloje, pirma, Reglamento Nr. 432/2012 teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalis, kuria Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal to paties reglamento 25 straipsnio 3 dalį patvirtinti leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašą. Reglamento Nr. 1924/2006 25 straipsnio 3 dalyje daroma nuoroda į 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124), 5a straipsnį, kuris susijęs su priemonių, kuriomis siekiama pakeisti neesminius pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą priimto pagrindinio teisės akto elementus, priėmimu. Iš to matyti, kad Komisija priėmė Reglamentą Nr. 432/2012 naudodamasi savo vykdomo įgaliojimais taikydama reglamentavimo atliekant kontrolę procedūrą, todėl tai nėra teisėkūros procedūra priimtas aktas, kaip jis suprantamas pagal Sprendimą *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (EU:C:2013:625, minėtas šio sprendimo 24 punkte).
- 26 Kadangi Reglamentas Nr. 432/2012, aiškinamas kartu su Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalimi, taikomas visiems subjektams, vykdančioms veiklą maisto sektoriuje, kurie vartoja teiginius apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, reikia daryti išvadą, kad jis yra visuotinai taikomas, nes taikomas objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir sukelia privalomų teisinių pasekmių bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Microban International ir Microban (Europe) / Komisija*, T-262/10, Rink., EU:T:2011:623, 23 punktą).
- 27 Vadinas, Reglamentas Nr. 432/2012 yra reglamentuojamojo pobūdžio aktas, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą *in fine*.
- 28 Dėl tiesioginės sąsajos sąvokos buvo nuspręsta, kad pagal šią sąlygą reikalaujama, pirma, kad ginčijama priemonė darytų tiesioginį poveikį ieškovo teisei padėčiai, ir antra, kad ji nepalikėtų jokios diskrecijos šios priemonės adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, kuris turi būti savaiminis ir išplaukti tik iš ginčijamų teisės normų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus / Komisija*, C-386/96 P, Rink., EU:C:1998:193, 43 punktas ir 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane ir Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, Rink., EU:C:2009:529, 45 punktas).
- 29 Šiuo atveju visų pirma reikia nurodyti, kad Reglamentas Nr. 432/2012 sukelia šių pasekmių: pirma, pagal jo 1 straipsnį leidžiama vartoti iš viso 222 teiginius apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą. Be to, kaip nurodyta Reglamento Nr. 432/2012 12 ir 13 konstatuojamosiose dalyse, jį taikant kartu su Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalimi, juo draudžiami kai kurie tokio pobūdžio teiginiai, kuriuos

atitinkamai EFSA ir Komisija įvertino ir patikrino pagal minėto reglamento 13 straipsnio 3 dalį ir iš esmės padarė išvadą, kad jie arba moksliskai nepagrįsti, arba neatitinka šiame reglamente numatytų bendrųjų ar specialiųjų reikalavimų.

- 30 Todėl, kadangi ieškovės, kaip subjektai, vykdančios veiklą maisto sektoriuje, ginčija Reglamento Nr. 432/2012 teisėtumą, siekdamos įrodyti, kad jis tiesiogiai su jomis susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, jos turi identifikuoti šiame reglamente nurodytus teiginius, kurie daro neigiamą poveikį jų teisei padėčiai. Konkrečiau kalbant, kaip iš esmės matyti iš jų pastabų raštu, kadangi leidžiami vartoti teiginiai apie sveikumą nėra jų ieškinio dalykas, nes ieškovės negali remtis jokių suinteresuotumu jų galimu panaikinimu, jos turi įrodyti, kad tuo metu, kai reikė ieškinių Bendrajame Teisme, savo komercinio pobūdžio pranešimuose, susijusiuose su jų produktais, jos vartojo teiginius, kurie buvo uždrausti priėmus Reglamentą Nr. 432/2012.
- 31 Šioje byloje atsakydamos į Bendrojo Teismo prašymą, kuris buvo ieškovėms pateiktas taikant proceso organizavimo priemones, pateikti joms aktualių Reglamente Nr. 432/2012 numatytų teiginių apie sveikumą sąrašą ir tiksliai nurodyti šių teiginių statusą, ieškovės tik teigė, jog teiginiai, kuriuos jos vartojo vykdydamos komercinę veiklą, aiškūs iš jų ieškinio A.1 priedo.
- 32 Tačiau reikia pripažinti, kad šiame priede pateikiamas tik teiginių apie sveikumą sąrašas, kurį ieškovės išsiuntė Vokietijos valdžios institucijoms, kad šios parengtų nacionalinius sąrašus, apie kuriuos kalbama Reglamente Nr. 1924/2006 13 straipsnio 2 dalyje, bet nėra atsakymo į klausimą, kurie iš šių teiginių pagal Reglamentą Nr. 432/2012 leidžiami vartoti, o kurie atmesti. Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad, nors tiesa, jog šią informaciją galima gauti pasižiūrėjus, pirma, į šio reglamento priedą, ir, antra, į Komisijos interneto svetainėje paskelbtą registrą, į kurį nuoroda Bendrajam Teismui pateikiama bylos medžiagoje, šis teismas neturi aiškintis ir identifikuoti teiginių, kurie prireikus galėtų būti ieškovių ieškinio priimtino pagrindu, kai, kaip šiuo atveju, kalbama maždaug apie 2 000 teiginių apie sveikumą, kurių 222 leidžiama vartoti, o tai atitinka 497 konsoliduoto sąrašo įrašus, o 1 719 – uždrausta (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 8 d. Nutarties *Strålfors / OHMI (ID SOLUTIONS)*, T-211/10, EU:T:2010:301, 7 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 33 Vadinas, ieškovėms nepavyko identifikuoti teiginių apie sveikumą, kuriems taikomas Reglamentas Nr. 432/2012 ir kuriuos uždraudus daromas neigiamas poveikis jų teisei padėčiai.
- 34 Šios išvados negali paneigti kiti ieškovių argumentai, kuriuos jos pateikė atsakydamos į Bendrojo Teismo klausimus, užduotus tiek per organizavimo priemonių taikymo procedūrą, tiek per teismo posėdį.
- 35 Visų pirma, ieškovės tvirtina, kad Reglamentas Nr. 432/2012 yra tiesiogiai su jomis susijęs todėl, kad po to, kai jis įsigaliojo, teiginiai apie sveikumą, kurių vartoti Komisija neleido, neišvengiamai yra draudžiami pagal Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalį.
- 36 Tačiau net darant prielaidą, kad, kaip teigia ieškovės, joms aktualių teiginių neleidžiama vartoti pagal Reglamentą Nr. 432/2012, tokio tvirtinimo nepakanka, kad būtų galima tiksliai nustatyti, kurie neleidžiami vartoti teiginiai gali pagrįsti tiesioginę sąsają su ieškovėmis. Iš tiesų reikia nurodyti, jog, kaip matyti iš Reglamento Nr. 432/2012 10 ir 11 konstatuojamųjų dalių, daugiau nei 2 000 teiginių apie sveikumą, nurodytų Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 1–3 dalyse, dar nebuvo įvertinta, todėl jie gali būti vartojami pagal šio reglamento 28 straipsnio 5 ir 6 dalyse numatytas pereinamojo laikotarpio priemones. Tokiomis aplinkybėmis negalima atmesti galimybės, kad ieškovėms aktualūs teiginiai apie sveikumą įtraukti į dar nepatvirtintų teiginių sąrašą. Be to, šiuo klausimu reikia pabrėžti, jog, kadangi dar nepatvirtinti teiginiai tebevertinami ir Komisija dar nepriėmė galutinio sprendimo leisti juos vartoti ar uždrausti, dėl jų negalima pareikšti ieškinio dėl panaikinimo. Iš tiesų dar nepatvirtintiems teiginiams ir toliau taikoma teisinė tvarka, kuri jiems buvo taikoma iki Reglamento Nr. 432/2012 priėmimo. Todėl įmonės, kurioms aktualūs šie teiginiai, gali ir toliau juos vartoti vykdydamos maisto produktų pardavimo veiklą pagal Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnio 5 ir 6 dalis.

- 37 Visų antra, ieškovės tvirtina, kad rinkos subjektams nėra paprasta identifikuoti atmestus teiginius, nes jie nežino, kurie teiginiai buvo atmesti, o kurie dar gali būti vartojami pagal Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnio 5 ir 6 dalis.
- 38 Tačiau šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad Reglamento Nr. 432/2012 4 ir 11 konstatuojamosiose dalyse daroma nuoroda į atitinkamai EFSA ir Komisijos interneto svetaines, kur visuomenei pateikiamas, viena vertus, konsoliduotas sąrašas, į kurį įtraukti visi valstybių narių pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 2 dalį pateiktų teiginių apie sveikumą ID kodai, ir, antra vertus, sąrašas, kuriame vardijami ID kodai, susiję su dar vertinamais teiginiais apie sveikumą, ir ID kodų, susijusių su atmestais teiginiais apie sveikumą, sąrašas. Šiomis aplinkybėmis reikia nurodyti, kad neleidžiami vartoti teiginiai apie sveikumą ir dar nepatvirtinti teiginiai apie sveikumą identifikuojami pagal konsoliduotą sąrašą atsižvelgiant į Komisijos pateiktus ID kodus, todėl reikia atmesti ieškovės kaltinimus, kad šiuo klausimu trūksta aiškumo ir tikslumo.
- 39 Visų trečia, nors ieškovės tvirtina, jog nagrinėjamoje byloje taikė gaires, pateiktas 2014 m. balandžio 30 d. Sprendime *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija* (T-17/12, Rink., EU:T:2014:234), kuriame Bendrasis Teismas pripažino tiesioginę sąsają su dviem ieškovėmis dėl to, kad jos pateikė nacionalinės valdžios institucijoms prašymą leisti vartoti teiginį apie sveikumą, pirmas dalykas, ką reikia pripažinti, yra tai, kad šis sprendimas susijęs su Reglamento Nr. 1924/2006 14–18 straipsniuose nurodyta leidimo suteikimo procedūra, taikoma teiginiais apie sveikumą, susijusiems su susirgimo rizikos mažinimu, vaikų vystymusi ir sveikata, kuri skiriasi nuo šioje byloje aptariamų leidimo suteikimo procedūros, nurodytos to paties reglamento 13 straipsnio 1–3 dalyse, taikomos teiginiais apie sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo pavojaus mažinimą, apie vaikų vystymąsi ir sveikatą. Iš tiesų reikia nurodyti, kad, nors, kaip minėto Sprendimo *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija* 42 punkte (EU:T:2014:234) nurodė Bendrasis Teismas, Reglamento Nr. 1924/2006 14–18 straipsniuose numatyta procedūra pradedama prašymu suteikti leidimą, kurį pateikia privatus asmenys, kurie dėl šios priežasties gali pateikti pastabas dėl EFSA nuomonių ir gauti individualų sprendimą, to paties reglamento 13 straipsnio 1–3 dalyse nurodyta procedūra grindžiama valstybių narių pateiktais teiginių sąrašais, o privatus asmenys negali asmeniškai pateikti prašymų suteikti leidimą. Antras dalykas, kurį reikia pabrėžti, yra tai, kad, kitaip nei šioje byloje, minėtame Sprendime *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija* (EU:T:2014:234) Bendrasis Teismas konstatavo, kad yra tiesioginė sąsaja su ieškovėmis, nes ginčijamame reglamente nurodomas galutinis sprendimas, kuriuo atsisakoma tenkinti jų prašymą suteikti leidimą. Tačiau šioje byloje, kaip matyti iš šio sprendimo 33 punkte padarytos išvados, ieškovėms nepavyko įrodyti, kad galutinis sprendimas atmesti joms aktualius teiginius buvo priimtas priėmus Reglamentą Nr. 432/2012. Todėl minėtame Sprendime *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija* (EU:T:2014:234) padarytos išvados negali būti taikomos šioje byloje.
- 40 Ketvirta, per teismo posėdį ieškovės net tvirtino, kad teiginiai, kuriuos jos pateikė Vokietijos valdžios institucijoms, niekada nebuvo perduoti Komisijai pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 2 dalį, ir jos nežino, kokios to neperdavimo priežastys.
- 41 Šiuo klausimu visų pirma reikia nurodyti, kad pagal šią nuostatą valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos privalo pateikti Komisijai teiginių apie sveikumą, kuriuos paskui EFSA turi moksliskai įvertinti, o Komisija patikrinti, ar tenkinamos kitos Reglamente Nr. 1924/2006 numatytos sąlygos, sąrašą. Vadinasi, tuo atveju, jei, kaip teigia ieškovės, Vokietijos valdžios institucijos neperdavė teiginių, kuriuos jos išsiuntė, sąrašo, bet kokį kaltinimą dėl šio tariamo neperdavimo gali nagrinėti tik kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos.
- 42 Reikia taip pat nurodyti, kad, kaip iš esmės matyti kartu analizuojant Reglamento Nr. 432/2012 13 ir 15 konstatuojamąsias dalis, šis reglamentas taikomas tik teiginiais, kurie buvo atsiųsti Komisijai ir kurių vėliau neatsiėmė valstybės narės, kuriuos vėliau išnagrinėjo EFSA ir dėl kurių Komisija priėmė galutinį sprendimą leisti juos vartoti arba atmesti. Tačiau, jei paaiškėtų, kad ieškovių teiginių, atsiųstų

Vokietijos valdžios institucijoms, šios nepersiuotė Komisijai arba juos atsiėmė, reikėtų konstatuoti, jog šių teiginių EFSA ir Komisija negalėjo išnagrinėti, todėl jiems negali būti taikomas Reglamentas Nr. 432/2012.

- 43 Be to, kaip per teismo posėdį nurodė Komisija, niekas negali paneigti, kad šie teiginiai buvo pateikti kitų valstybių narių valdžios institucijų ir kad jie galėjo būti atmesti arba dar nepatvirtinti. Tokiu atveju tiesioginė sąsaja su ieškovėmis šioje byloje, remiantis šio sprendimo 30 punkte pateiktais argumentais, gali būti nustatyta tik jei jos konkrečiai nurodytų kiekvieno šio teiginio statusą.
- 44 Galiausiai, nors ieškovės tvirtina, kad tokiomis aplinkybėmis jos neturi jokių galimybių gauti leidimo vartoti teiginius, kuriuos jos vartoja nuolat prekiaudamos savo produktais, nes ieškinys dėl Reglamento Nr. 432/2012 panaikinimo yra vienintelė priemonė šiuo tikslu imtis veiksmų, šiam argumentui negali būti pritarta. Iš tiesų, jei paaiškėtų, kad nacionalinės valdžios institucijos nepateikė šių teiginių Komisijai, todėl jie nenagrinėjami per aptariamą leidimo suteikimo procedūrą, ieškovės dar gali kreiptis į šias valdžios institucijas, turinčias teisę prašyti Komisijos pasikonsultavus su EFSA keisti leidžiamų vartoti teiginių sąrašą pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 4 dalį.
- 45 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, ieškovėms nepavyko įrodyti, kad Reglamentas Nr. 432/2012 su jomis tiesiogiai susijęs.
- 46 Tokiomis aplinkybėmis jų prašymas dėl Reglamento Nr. 432/2012 panaikinimo turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir nėra būtina nagrinėti kitų SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytų sąlygų.

Dėl prašymo pripažinti Reglamentą Nr. 1924/2006 netaikytinu

- 47 Komisija ir EFSA, palaikomos Tarybos ir Parlamento, tvirtina, kad prašymas panaikinti Reglamentą Nr. 1924/2006 yra nepriimtinas, nes neatitinka SESV 277 straipsnyje nurodytų reikalavimų, kad jį būtų galima laikyti neteisėtu grindžiamu prieštaravimu.
- 48 Ieškovės ginčija šiuos argumentus.
- 49 SESV 277 straipsnyje nustatyta: „Nepaisant to, kad [SESV] 263 straipsnio šeštojoje pastraipoje nustatytas terminas yra pasibaigęs, bet kuri teismo proceso, kuriame ginčijamas Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo priimtas visuotinai taikomas aktas, šalis gali remtis [SESV] 263 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytais pagrindais, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas tą aktą pripažintų netaikytinu.“
- 50 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką galimybė pasinaudoti SESV 277 straipsnyje numatyta teise remtis visuotinai taikomo akto neteisėtu nėra atskirta nuo teisės pareikšti ieškinį, todėl jei pagrindinis ieškinys yra nepriimtinas, neteisėtu grindžiamas prieštaravimas taip pat yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 1981 m. liepos 16 d. Sprendimo *Albini / Taryba ir Komisija*, 33/80, Rink., EU:C:1981:186, 17 punktą ir 2000 m. lapkričio 16 d. Nutarties *Schiocchet / Komisija*, C-289/99 P, Rink., EU:C:2000:641, 11 ir 25 punktus).
- 51 Be to, neteisėtu grindžiamas prieštaravimas, pateiktas atskirai pagal SESV 277 straipsnį pagrindinėje byloje ginčijant atskiro akto teisėtumą, priimtinas tik tada, kai yra ryšys tarp šio akto ir normos, kurios tariamu neteisėtu remiamasi. Kadangi SESV 277 straipsniu nesiekama leisti šaliai ginčyti tam tikro bendro pobūdžio akto taikymą grindžiant kokį nors ieškinį, neteisėtu grindžiamo prieštaravimo apimtis turi būti ribojama tiek, kiek tai būtina norint išspręsti ginčą. Remiantis tuo, darytina išvada, kad bendro pobūdžio aktas, kurio teisėtumas ginčijamas, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikytinas aplinkybėms, dėl kurių pareikštas ieškinys (šiuo klausimu žr. 1993 m. spalio 26 d. Sprendimo *Reinartz / Komisija*, T-6/92 ir T-52/92, Rink., EU:T:1993:89, 57 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

52 Šiuo atveju reikia nurodyti, kad pagal SESV 277 straipsnį pateikto prašymo priimtumas, kaip matyti iš šio sprendimo 50 punkte nurodytos teismo praktikos, priklauso nuo to, ar priimtinas ieškinys dėl Reglamento Nr. 432/2012 panaikinimo.

53 Kadangi, kaip konstatuota šio sprendimo 46 punkte, prašymas dėl Reglamento Nr. 432/2012 panaikinimo pripažintas nepriimtinu, reikia konstatuoti, jog neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas taip pat nepriimtinas.

Dėl prašymo dėl leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registro ir EFSA atliktų vertinimų panaikinimo

54 Komisija ir EFSA tvirtina, kad nei leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registras, nei EFSA vertinimai, atlikti pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 1–3 dalyse numatytą procedūrą, negali būti ieškinio pagal SESV 263 straipsnį dalykas, nes tai nėra aktai, sukeliantys privalomų teisinių pasekmių, galinčių pakeisti ieškovių teisinę padėtį.

55 Ieškovės mano, kad tiek Komisijos paskelbti įrašai leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registre, tiek EFSA paskelbti duomenys turi būti Sąjungos teismo tikrinami pagal SESV 263 straipsnį. Jos teigia, kad EFSA, vertindama pagal reglamentus Nr. 1924/2006 ir 432/2012, iš tiesų atlieka lemiamą vaidmenį, dėl kurio tretiesiems asmenims kyla teisinių pasekmių.

56 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką aktai ar sprendimai, dėl kurių panaikinimo galima pareikšti ieškinius pagal SESV 263 straipsnį, yra priemonės, sukeliančios privalomų teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį ieškovių interesams, aiškiai pakeičiant jų teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, Rink., EU:C:1981:264, 9 punktas; 1998 m. kovo 31 d. Sprendimo *Prancūzija ir kt. / Komisija*, C-68/94 ir C-30/95, Rink., EU:C:1998:148, 62 punktas ir 1999 m. kovo 4 d. Sprendimo *Assicurazioni Generali ir Unicredito / Komisija*, T-87/96, Rink., EU:T:1999:37, 37 punktas). Norint nustatyti, ar aktas arba sprendimas sukelia tokių pasekmių, reikia išnagrinėti jo esmę (1991 m. birželio 13 d. Nutarties *Sunzest / Komisija*, C-50/90, Rink., EU:C:1991:253, 12 punktas ir minėto Sprendimo *Prancūzija ir kt. / Komisija*, EU:C:1998:148, 63 punktas).

57 Šioje byloje reikia nurodyti, kad ieškovės prašo panaikinti „Komisijos įrašus <...> jos tvarkomame Bendrijos registre ir EFSA atliktus teiginių apie maistingumą ir sveikumą įvertinimus, kuriais remiasi Komisija“.

58 Pirma, dėl prašymo panaikinti leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registrą, reikia nurodyti, kaip tą daro ir Komisija, kad šis registras sukurtas pagal Reglamento Nr. 1924/2006 20 straipsnį ir nėra teisės aktas, kaip jis suprantamas pagal šio sprendimo 56 punkte nurodytą teismo praktiką. Iš tiesų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 31 konstatuojamosios dalies, leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą sąrašas yra komunikavimo priemonė siekiant skaidrumo ir informavimo, kad būtų išvengta prašymų dėl teiginių, kurie jau buvo įvertinti. Nors šiame registre pateikiama informacija apie teisės aktus, priimtus teiginių apie maistingumą ir sveikumą srityje, vis dėlto juo nesiekama sukelti teisinių pasekmių tretiesiems asmenims.

59 Todėl leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registras negali būti ieškinio pagal SESV 263 straipsnį dalykas.

60 Antra, dėl EFSA mokslinių nuomonių, kurios buvo paskelbtos po to, kai buvo atlikti vertinimai pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą, pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 20 punkte, EFSA vykdo veiklą kaip valdžios institucija, atliekanti mokslines ir technines užduotis ir neturinti jokios galimybės priimti aktų, sukeliančių privalomų pasekmių trečiųjų asmenų teisei padėčiai.

- 61 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų nuomonės ir rekomendacijos aiškiai pašalintos iš SESV 263 straipsnio taikymo srities, todėl negali būti reiškiamas ieškinys dėl jų panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 14 d. Nutarties *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) / Komisija*, C-477/11 P, EU:C:2012:292, 52 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 62 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai kalbama apie aktus ar sprendimus, kurių rengimas apima kelias stadijas, ieškinį dėl panaikinimo galima pareikšti iš esmės tik dėl priemonių, kuriomis nustatoma galutinė institucijos pozicija procedūros pabaigoje, o ne dėl tarpinių priemonių, kurių tikslas yra tik parengti galutinį sprendimą (1992 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-10/92–T-12/92 ir T-15/92, Rink., EU:T:1992:123, 28 punktas).
- 63 Šioje byloje reikia pripažinti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalį EFSA mokslinės nuomonės sudaro procedūros tarpinį etapą ir negali sukelti pasekmių trečiųjų asmenų teisinei padėčiai. Iš tiesų, kaip nurodė EFSA, ji turi pateikti nuomonę, kai, kaip ir šiuo atveju, tai numatyta pagal taikomą teisinę tvarką. Tačiau tokiais atvejais EFSA negali priimti teisinių pasekmių sukeliančių aktų, o ieškinius galima pareikšti tik dėl aktų, apimančių galutinį Komisijos priimtą sprendimą dėl analizuojamų teiginių leidimo arba draudimo vartoti.
- 64 Todėl dėl EFSA atliktų vertinimų pagal Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą negali būti reiškiamas ieškinys pagal SESV 263 straipsnį.
- 65 Vadinasi, kadangi nei leidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registras, nei EFSA nuomonės nėra aktai, dėl kurių panaikinimo galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį, trečiasis ieškovių prašymas dėl panaikinimo turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, reikia atmesti visą ieškinį kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 67 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jos turi padengti Komisijos ir EFSA bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.
- 68 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Bendrasis Teismas gali nurodyti įstojusioms į bylą šalims padengti savo išlaidas. Šioje byloje Taryba ir Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Nurodyti *Plantavis GmbH* ir *NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV* padengti savo, Europos Komisijos ir Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Sąjungos Taryba ir Europos Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kancheva

Wetter

Bieliūnas

Paskelbta 2015 m. birželio 12 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.